

Atla Gezelim

– AhmetZeytinci · 20 Kasım 2017

Apartmanınızın bahçesinde sevimli mi sevimli bir it, pardon köpek, bir daha pardon köpek mi dedim; Karabaş Karabaş işte anlayın canım... Bahçe de süper lüks bir kulübesi var. Tek katlı, tripleks ya da dubleks filan değil, düz ayak, kapıdan girip kapıdan çıkıyorsun... Kulübe de bazen bağlı, bazen çözüyorlar. Kışında çok soğuk olduğu zaman haliyle içeri giriyor. Her sabah ve her akşam Ahmet Amcasından ona bir avuç halis muhlis ithal mama ziyafeti var. Tabi ki teşekkür ediyor canım havlayarak ve kuyruğunu sallayarak, bacaklarıma sürtünerek...

Zaman zaman garajın kapısı açıldığında dışarı da çıktığı oluyor. Dışarısı aslında sokak köpekleri ile dolu, dolu da dolu olmasına bu da korktuğunu belli etmemeye çalışıyor... Yakın zamanda kısırlaştırıldı da... Çocuklar zaten sevmeden duramıyorlar... Benim arabayı gördü mü hızlıca ve havlayarak gelir yanıma, kuyrukta sürekli hareket halinde tabi ki...

Geçenlerde cumartesi günü kızı merkezi bir yerden araba ile gidip alacağız. Telefonlaştık geliyoruz diye, benim arabanın arka kapısını açtım, hanım binecek ve biz kızı almaya gideceğiz. Tam o sırada Karabaş dostumuz da geldi arabanın yanına, kapıyı da açık görünce hemen içeri atladı... "Karabaş haydi in, dışarı haydi." Yok la diyor illa demiyor." Kız da bekliyor haliyle, telefonlaştık daha önce şu saatte alırsız diye...

Yavaş yavaş beni ter basmaya başladı. Bari İngilizce ya da Almanca sesleneyim şuna da o zaman anlar diye de aklımdan geçiriyorum. Kam hier Karabaş hadi... Piliz ya Karabaş piliz... Yok, yok bir de almanca denesek "Komst du hier, Karabaş komst du hier. Bitte arkadaş bitte ya." Yok ya, almanca da sökmedi... Rusça seslensem, onu da ben bilmiyorum. Şapa oturduk şimdi işte, inmeyecek bu arabadan sadece biz seslendikçe cevabı "Hav hav ve de hev hev." Başka bir kelime bilmez misin sen ya Karabaş? Ben de ne diyorum ya, köpek işte başka ne kelime bilsin ki? Alfabeyi sökecek hali yok ya bu saatten sonra...

Bu Karabaş zibidisi, arabadan, bin dereden su getirsek de inmedi ben de hanıma "Dursun arabada kızı almaya böyle gidelim." dedim ve öylece kızı almaya gittik. Beş dakika sonra oraya varınca, kız arabaya binip de Karabaş görünce yerlere yattı gülmekten, şoke oldu hem de... Karabaş da hav hav ve hev hev ile sevincini belli etti... Allah'dan arabanın kapısını açınca dışarı kaçmadı da sağ salim geri dönebildik. Döndükten sonrada paşa paşa indi ve kulübesine gitti... Demek ki hayvan gezip tozmayı özlemiş birazda... Şimdi ne zaman arabanın yanına gitsem, Karabaş geldi mi, "Atla gezelim" Karabaş diyorum, o da yine hav hav ve hev hevler ile karşılık veriyor...